

RZECZPOSPOLITA POLSKA
PROKURATOR GENERALNY

Warszawa, 23 sierpnia 2011 r.

PG IX K 0130/29/11

Szanowni Państwo
Prokuratorzy Apelacyjni

WSZYSCY

W celu ujednoczenia praktyki w zakresie stosowania przepisów dotyczących czasu pracy urzędników i innych pracowników prokuratury, uprzejmie przedstawiam co następuje.

Na wstępie wskazać należy, że prawa i obowiązki pracowników prokuratury określa ustawa z dnia 18 grudnia 1998 r. o pracownikach sądów i prokuratury (Dz.U. z 2011 r. Nr 109, poz. 639, z późn. zm.). Przepisy powołanej ustawy nie regulują czasu pracy urzędników i innych pracowników prokuratury. W sprawach nieuregulowanych, odsyłają do odpowiedniego stosowania przepisów ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych (Dz.U. z 2001 r. Nr 86, poz. 953, z późn. zm.), a w sprawach nieuregulowanych również w tych przepisach - do ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (Dz. U. z 1998 r. Nr 21, poz. 94, z późn. zm.).

Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 cytowanej ustawy z dnia 16 września 1982 r. o pracownikach urzędów państwowych, czas pracy urzędników państwowych nie może przekraczać 8 godzin na dobę i średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 8 tygodni. W przypadkach uzasadnionych rodzajem pracy i jej organizacją mogą być stosowane rozkłady czasu pracy, w których dopuszczalne jest przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę, z tym, że w tych rozkładach czas pracy nie może przekraczać średnio 40 godzin na tydzień, w przyjętym okresie rozliczeniowym nie dłuższym niż 12 tygodni (art. 29 ust. 1a). Jeżeli wymagają tego potrzeby urzędu, urzędnik państwowy może być zatrudniony poza normalnymi godzinami pracy, a w wyjątkowych wypadkach także w nocy oraz w niedziele i święta (art. 29 ust. 2). Przepisów ust. 1a (stosowanie rozkładu dopuszczającego przedłużenie czasu pracy do 12 godzin na dobę) i ust. 2 (zatrudnianie poza normalnymi godzinami pracy, w tym w nocy oraz w niedziele

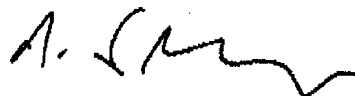
i święta) nie stosuje się do kobiet w ciąży, kobiet opiekujących się dziećmi do lat 8 oraz w innych wypadkach określonych w odrębnych przepisach (art. 29 ust. 3 ustawy).

Za pracę wykonywaną na polecenie przełożonego poza normalnymi godzinami pracy, urzędnikowi państwowemu przysługuje - według jego wyboru - wynagrodzenie lub czas wolny, z tym że czas wolny może być udzielony w okresie bezpośrednio poprzedzającym urlop wypoczynkowy lub po jego zakończeniu (art. 30 ust. 2). Zawarte w powołanym przepisie sformułowanie „za pracę wykonywaną” należy rozumieć w ten sposób, że jeśli pracownik pełni dyżur w domu i w czasie tego dyżuru nie świadczy pracy, to nie przysługuje mu prawo do żadnych świadczeń z tego tytułu.

W tym miejscu należy wskazać, że specyfika pracy prokuratury stwarza konieczność wykonywania czynności przez jej pracowników również poza godzinami urzędowania jednostek. W związku z powyższym, z uwagi na potrzebę organizacji pracy zastosowany może być rozkład czasu pracy dopuszczający przedłużenie pracy do 12 godzin na dobę, pod warunkiem nieprzekroczenia średnio 40 godzin tygodniowo w przyjętym okresie rozliczeniowym (nie dłuższym niż 12 tygodni - art. 29 ust. 1a). Praca wykonywana w takim systemie, bez przekroczenia dobowych i tygodniowych norm pracy, nie stanowi pracy w godzinach nadliczbowych.

Słuszny wydaje się pogląd, że przepisy ustawy z dnia 16 września 1962 r. o pracownikach urzędów państwowych stanowią całościową regulację prawną dotyczącą czasu pracy w odniesieniu do urzędników i innych pracowników prokuratury, nie stosuje się norm kodeksu pracy w tym zakresie.

Przedstawiając powyższe pragnę podkreślić, że kierownicy jednostek prokuratury odpowiadają – zgodnie z Regulaminem – za właściwą organizację pracy, w tym za racjonalny rozkład czasu pracy, uwzględniający prawa pracownicze oraz zobowiązani są do podejmowania działań organizacyjnych na rzecz optymalizacji wydatków związanych z funkcjonowaniem jednostki.

Andrzej Seremet